

Jald ikke noget derom; thi der er ingen, der har meddelt mig noget derom. Jeg tvivler ikke paa, at hvis det var Tilfældet, vilde man være kommet til Ministeren, og hvad saa? Ja, saa havde man haft et andet Grundlag at staa paa end nu. Nu erklærer man, at her er Tale om private Anlæg, men man kan dog ikke bebrejde Ministeren, at han søger at fremme de bestaaende Statsanlæg og den Udvidelse af de kjøbenhavnste Bane-gaardsforhold, som ingen i og for sig ønsker, men som er nødvendig, naar man skal be-sørge sin Trafik, saa det synes jeg, ingen Grund der er til at fremhæve her. Jeg ser meget godt, at det sker, fordi ærede Med-lemmer sige som saa — den ærede første Taler (Tutein) sagde det rent ud, og den ærede sidste Taler (Bertelsen, Hjørring Amt) rørte ogsaa ved det —; Hvis der skal gøres noget det ene Sted, saa skal der ogsaa bygges Jærnbaner det andet Sted. Jeg ved meget godt, at det er det, der ligger bagved, men det generer mig aldeles ikke; det har jeg hørt saa mange Gange, og jeg har før fundet mig i det. Jeg tror, at ærede Medlemmer ere i en Illusion, naar de tro, at de kunne gennemføre en enkelt Jærnbane isoleret; det skal da være under ganske særlige Forhold. Jeg ligger selv inde med en privat Jærnbane, som jeg ønsker at gennemføre isoleret. Det er for-svarligt, og maaske man bør forsøge paa det, men det er noget, som maa overvejes vel; det er ikke saa let at komme den Vej. At tilvejebringe Pengene gennem Laan, ved jeg godt, at man siger, man ikke vil være med til; men jeg tror ikke paa, at det er et Standpunkt, som i Længden er holdbart, og jeg tror nok, at naar man skal enes om Baner i større Stil, saa er man nødt til at tilvejebringe Pengene ved Laan. Jeg ser ingen anden Udvej, og naar de Herrer for Alvor ville have Jærnbaner, og ikke ville sige: Det er Ministeren, der ikke vil, medens det er dem, der ikke ret kunne, saa tror jeg ikke, der er nogen anden Udvej at gaa end at tilvejebringe Midlerne i alt Jald delvis ved Laan, og jeg tror heller ikke, der kan siges noget derimod. Jeg tror altsaa nok, at der kan være Trang fra min Side til at se lidt paa Spørgsmaalet fra et almindeligt Synspunkt; thi det forekommer mig, at man ganske glemmer, hvordan Situa-tionen er, og derfor er det min Pligt at opriske Hufommelserne, og jeg tror nok, at hvad jeg har sagt, er fuldstændig rigtigt og forsvaret.

Hvad disse Baneanlæg angaar, saa har jeg ikke noget at erindre imod de paagældende Baneliniær, og jeg har hjulpet de Herrer

til at faa Linierne undersøgte; det er ikke dem selv, der have undersøgt dem, det er Statsingeniørerne. Der er altsaa paa For-haand rakt Haand dertil, saa der er ikke noget at beklage sig over i den Retning. Jeg tror som sagt ikke, Forslaget er modent til Gennemførelse i den Forstand, at man staar med Midlerne i Hænde; men derfor kan det gerne være, at man kan forhandle Sagen her. Men Ministerens Synspunkt har altid været, at saa længe en Bane ikke er finansielt sikret, kan der ikke være Tale om, at Regeringen kan komme med et For-slag om den. Naar Regeringen kommer med et Forslag om et privat Jærnbaneanlæg, saa bør man kunne sige med det samme: Anlæggets Gennemførelse er sikret; ellers kommer jeg ud paa gængende Grund, og det vil jeg ikke. At private Forslagsstillere kunne fremkomme med Forslag, som ere berettigede Ønsker, og med Tegn til, at de kunne gennemføres, det er en anden Sag.

Hvad angaar de enkelte Bestemmelser i det her foreliggende Forslag og de følgende — der kommer jo to i Dag, og der kommer vel en fire, fem Stykker i Morgen, jeg hu-ster ikke hvor mange, der er i alt Jald ikke Mangel paa Forslag — mener jeg at kunne indskrænke mig til nogle almindelige Be-mærkninger, idet jeg saa senere skal nøjes med at udtale mig over for de foreslaede Linier eller andre Ting, Specialiteter, som der er Grund til at tale om. Jeg skal ganske i Almindelighed foreslaa, at man søger at enes om Regler for Tilskud og Bidrag paa anden Maade for Staten. Det kan ikke nytte, at man forhandler den ene Gang om 80,000 Kr. pr. Mil, en anden Gang om en Hjerdedel Tilskud, en anden Gang om en Tredjedel Tilskud — ærede Medlemmer, der foreslaa Baneanlæg, have jo forskellige Regler. Man kan gøre det; men man kan selvfølgelig til hvide og sidst ikke vente andet, end at der maa til-vejebringes Enighed mellem Rigsdag og Re-gering om, hvorledes Tilskudene skulle pos-teres, i hvilket Omfang de skulle ydes, i alt Jald paa saadanne Baner, som ere til-lede under ens Vilkaar. Der kan selvfølge- lig altid være Undtagelser, hvor man maa give mere eller mindre, men som Regel maa man enes om, hvorledes Positionen i det hele skal være, og det antager jeg ogsaa, man vil være villig til. Jeg tager altsaa alt Forbehold, og jeg har tilladt mig at antyde i Dag og stillede bestemt Forslag i Hjør om, hvorledes Forholdene skulde ordnes, saa det forbigaar jeg.

Med Hensyn til de vedkommende Bane-liniær er der intet for mig at udtale. Det